

Ո Ր Ո Շ ՈՒ Մ

Ճանապարհային ոստիկանության վարչական տույժ նշանակելու մասին 12.11.2018թ. թիվ 1808778151 որոշումն անփոփոխ, իսկ վարչական բողոքն առանց բավարարման թողնելու մասին

<<28>> 12 2018թ. 17-13-135547-18/17-13-11714

ք.Երևան

ՀՀ ոստիկանության ճանապարհային ոստիկանության պետ, ոստիկանության գնդապետ Ե.Կարապետյանս, վերանայելով Միքայել Այվազյանի դիմումի քննարկման արդյունքում ստեղծված նյութերը՝

Պ Ա Ր Զ Ե Ց Ի

Երևան քաղաքի Մայիսյան փողոցի 52 տան բնակիչ Միքայել Այվազյանը դիմումով խնդրել է վերանայել Ճանապարհային ոստիկանության մասին 12.11.2018թ. թիվ 1808778151 որոշումը՝ նշելով, որ իրավախախտումը կատարել է ոչ դիտավորությամբ:

Դիմումի քննարկման արդյունքում պարզվել է, որ դիմումատուին վարչական պատասխանատվության ենթարկելու մասին որոշումն օրինական է, իրավաչափ և այն բեկանելու հիմքեր չկան, քանի որ մեղքը դա անձի հոգեկան վերաբերմունքն է իր կատարած արարքին և դրան հաջորդող հետևանքին, որը կարող է դրսևորվել, ինչպես դիտավորությամբ, այնպես էլ անզգուշությամբ, ինչի պարագայում Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի իմաստով որևէ նշանակություն չունի, թե կոնկրետ արարքը վարորդը կատարում է այն պատճառով, որ հստակ գիտակցում է, որ դա խախտում է և դիտավորությամբ կատարում է, թե այն պատճառով, որ վարորդը գիտակցում է, որ այդ արարքը արգելված է օրենքով, սակայն ինքնավստահորեն հույս է ունեցել, որ դրա հետևանքները վրա չեն հասնի և թե այն պատճառով, որ վարորդը չի գիտակցել իր գործողության հակաիրավական բնույթը, սակայն կարող էր և պարտավոր էր գիտակցել այն (Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի՝ հոդված 11) զանցակազմի սուբյեկտիվ կողմ:

Իսկ Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի 9-րդ հոդվածի համաձայն՝ վարչական իրավախախտում (զանցանք) է համարվում պետական կամ հասարակական կարգի, սեփականության, քաղաքացիների իրավունքների եւ ազատությունների, կառավարման սահմանված կարգի դեմ ոտնձգվող հակաիրավական, մեղավոր (դիտավորյալ կամ անզգույշ) այնպիսի գործողությունը կամ անգործությունը, որի համար օրենսդրությամբ նախատեսված է վարչական պատասխանատվություն, հետևաբար ակնհայտ է, որ անկախ անձի կողմից մեղքի ձևի դրսևորումից (իրավախախտում թույլ տվող անձը) Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի համապատասխան հոդվածի դիսպոզիցիայով նկարագրված արարք կատարած անձը, պետք է ենթարկվի վարչական պատասխանատվության Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի համապատասխան հոդվածի սանկցիայի շրջանակներում:

ՀՀ կառավարության <<Ճանապարհային երթևեկության կանոնները և տրանսպորտային միջոցների շահագործումն արգելող անսարքությունների ու պայմանների ցանկը սահմանելու մասին>> թիվ 955-Ն որոշման 52-րդ կետի համաձայն՝ երկկողմ երթևեկությամբ ճանապարհներին գծանշման բացակայության դեպքում հանդիպակաց երթևեկության կողմ է համարվում երթևեկելի մասի լայնության ձախ կեսը՝ չհաշված երթևեկելի մասի լայնացումները (թափառքի եւ արգելակման գոտիներ, ընդհանուր օգտագործման տրանսպորտային միջոցների կանգառի համար լայնացված տեղեր եւ այլն), իսկ Ճանապարհային ոստիկանության 12.11.2018թ. թիվ 1808778151 որոշման հիմքում դրված իրավախախտումն ամրագրած տեսանյութը հստակ փաստում է, որ դիմումատուի տրանսպորտային միջոցը երթևեկում է երթևեկելի մասի լայնության ձախ կեսով:

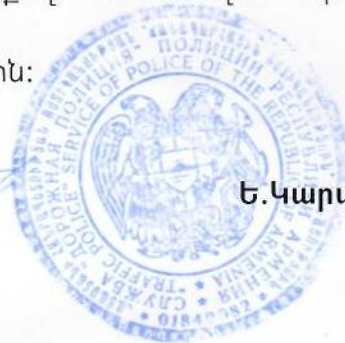
Այսպիսով, ակնհայտ է, որ դիմումատուն կատարել է վարչական իրավախախտում, որը նախատեսված է Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի 124-րդ հոդվածի 18-րդ մասով, հետևաբար իրավախախտման փաստով կայացված վարչական տույժ նշանակելու մասին 12.11.2018թ. թիվ 1808778151 որոշումն իրավաչափ է և այն բեկանելու որևէ հիմք առկա չէ:

Ինչ վերաբերվում է դիմումատուի սոցիալական վիճակին, ապա ՀՀ Սահմանադրության 6-րդ հոդվածի 1-ին մասի համաձայն՝ պետական և տեղական ինքնակառավարման մարմիններն ու պաշտոնատար անձինք իրավասու են կատարելու միայն այնպիսի գործողություններ, որոնց համար լիազորված են Սահմանադրությամբ կամ օրենքներով, տվյալ պարագայում անձի սոցիալական վիճակով պայմանավորված կատարված վարչական իրավախախտման համար պատասխանատվությունից ազատելու որևէ իրավական ընթացակարգ սահմանված չէ:

Ելնելով վերոգրյալից և ղեկավարվելով Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի 293-րդ հոդվածի 1-ին մասի 1-ին կետով՝

Ո Ր Ո Շ Ե Ց Ի

1. Ճանապարհային ոստիկանության վարչական տույժ նշանակելու մասին մասին 12.11.2018թ. թիվ 1808778151 որոշումը թողնել անփոփոխ, իսկ վարչական բողոքն առանց բավարարման:
2. Սույն որոշումն ուժի մեջ է մտնում հանձնելու օրվան հաջորդող օրը և կարող է բողոքարկվել ՀՀ վարչական դատարան՝ օրենքով սահմանված կարգով և ժամկետներում:
3. Սույն որոշման օրինակն ուղարկել Միքայել Այվազյանին:

Ե.Կարապետյան